

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 220/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. B., B. B., Ing. L. B., B. B., J. B., B. B., E. Č., B. B., V. D., B. B., M. Dz., B. B., H. F., Ž. n. H., R. E., B. B., Ing. R. E., B. B., E. H., B. B., O. K., B. B., A. K., B. B., T. K., B. B., Ing. Ľ. K., M. K., L., E. K., K., Ing. M. K., K., Ing. A. M., B. B., A. M., N., I. M., B., J. M., B. B., Ľ. M., Č., K. P., B. B., A. T., B. B., M. T., B. B., E. Ž., B. B., M. Ž., S. Ľ., JUDr. S. Ž., B. B., F. Š., O., A. S., N., E. M., B. B., A. B., K., I. Dz., B. B. a E. Š., T., zastúpených advokátom JUDr. I. M., so sídlom Advokátska kancelária, B. B., vo veci porušenia ich práv nečinnosťou vlády Slovenskej republiky, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Úradu pre finančný trh, Ústredného daňového riaditeľstva Slovenskej republiky a Národnej banky Slovenska v súvislosti s činnosťou nebankových subjektov v rokoch 1996 až 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť sťažovateľov Ing. J. B., Ing. L. B., J. B., E. Č., V. D., M. Dz., H. F., R. E., Ing. R. E., E. H., O. K., A. K., T. K., Ing. Ľ. K., M. K., E. K., Ing. M. K., Ing. A. M., A. M., I. M., J. M., Ľ. M., K. P., A. T., M. T., E. Ž., M. Ž., JUDr. S. Ž., F. Š., A. S., E. M., A. B., I. Dz. a E. Š., o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Odôvodnenie

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. októbra 2003 doručená sťažnosť Ing. J. B., B. B., Ing. L. B., B. B., J. B., B. B., E. Č., B. B., V. D., B. B., M. Dz., B. B., H. F., Ž. n. H., R. E., B. B., Ing. R. E., B. B., E. H., B. B., O. K., B. B., A. K., B. B., T. K., B. B., Ing. Ľ. K., L., M. K., L., E. K., K., Ing. M. K., K., Ing. A. M., B. B., A. M., N., I. M., B., J. M., B. B., Ľ. M., Č. 4, K. P., B. B., A. T., B. B., M. T., B. B., E. Ž., B. B., M. Ž., S. Ľ., JUDr. S. Ž., B. B., F. Š., O., A. S., N., E. M., B. B., A. B., K., I. Dz., B. B. a E. Š., T. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. I. M, so sídlom Advokátska kancelária, B. B., vo veci porušenia ich práv nečinnosťou vlády Slovenskej republiky, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Úradu pre finančný trh, Ústredného daňového riaditeľstva Slovenskej republiky a Národnej banky Slovenska v súvislosti s činnosťou nebankových subjektov v rokoch 1996 až 2002.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti okrem iného uvádzajú:

„Vina a podiel orgánov štátu na okradnutí občanov Slovenskej republiky je predovšetkým na vláde v tom, že už minimálne v roku 1999 vedela o podvodnom konaní nebankových subjektov. Svedčí o tom Uznesenie vlády SR č. 10/2000 z 12. 1. 2000. V schvaľovacej časti uznesenia bol schválený bod A1 „Návrh opatrení na zamedzenie podnikania subjektov, ktoré poskytujú služby ekvivalentné bankovým bez príslušného povolenia“. V ukladacej časti pod bodom B1 bolo uložené ministrovi spravodlivosti v spolupráci s ministrami vnútra a financií analyzovať ustanovenia obchodného zákonníka, ktoré upravujú zmluvu o tichom spoločenstve s cieľom navrhnúť zamedzenie zneužívania tohto inštitútu nebankovými subjektami...v termíne do 30. 4. 2000 a pod bodom B2 uskutočniť analýzu legislatívnych možností podnikania subjektov, ktoré poskytujú služby ekvivalentné bankovým bez príslušného povolenia a navrhnúť legislatívne zmeny obmedzenia tohto podnikania s termínom do 31. 10. 2000, čo mali vykonať ministri spravodlivosti, vnútra a financií. Nečinnosťou vlády sa stalo, že najväčšie nebankové subjekty HORIZONT a. s. Košice, BMG Invest s. r. o. Košice, DRUKOS a. s. Banská

Bystrica, BDV Družstvo Banská Bystrica a AGW a. s. Košice od občanov prijímali platby do februára 2002....

Generálna prokuratúra zákonným spôsobom nereagovala na podnet Ministerstva financií zo dňa 16. 7. 2001 tým, že neprijala účinné opatrenia na zamedzenie činnosti nebankových subjektov a zaistovacie úkony na ich majetok....

Ministerstvo vnútra o nezákonnej činnosti nebankových subjektov vedelo a prostredníctvom finančnej polície nekonalo tak, ako mu to ukladá zákon o policajnom zbore č. 171/1993 Z. z. ...

Ministerstvo financií ... Jeho vina v nečinnosti spočíva v tom, že už pred rokom 1999 ministerstvo vedelo o protizákonnej činnosti nebankových subjektov a príslušne konalo až 16. 7. 2001....

Úrad pre finančný trh si neplnil kontrolnú funkciu, čo vyplýva z jeho vzťahu k Horizontu a. s. ako obchodníka s cennými papiermi. Podľa rozhodnutí úradu zo dňa 20. 12. 2001 číslo ÚFT-026/2001/OCP, odňal povolenie na obchodovanie vydané Ministerstvom financií pod č. 23/1998 na žiadosť obchodníka a nie na základe vlastnej kontrolnej činnosti. ...

Ústredné daňové riaditeľstvo... tento úrad mal na základe uvedeného presné informácie týkajúce sa nezákonnej činnosti nebankových subjektov. Jeho povinnosťou bolo tieto informácie odovzdať Ministerstvu financií, ktoré na ich podklade malo konať, čo sa nestalo.

Národná banka SR na základe zákona, ako aj informácie, ktorú dostala od vlády v súvislosti s dozorom nad komerčnými bankami mala voči vláde informačnú povinnosť. Z predkladaných výkazov komerčných bánk vedela, že po znížení úrokov z vkladov dochádza k prelievaniu financií z komerčných bánk do nebankových subjektov. Na túto skutočnosť mala vládu dôrazne upozorniť a žiadať prijať účinné opatrenia. “.

Na základe tvrdení obsiahnutých v sťažnosti žiadajú sťažovatelia, aby ústavný súd ich sťažnosť prejednal a vydal nález, v ktorom by sa konštatovalo, že nečinnosťou orgánov štátu Slovenská republika pri ochrane vlastníctva v súvislosti s činnosťou nebankových subjektov v rokoch 1996 až 2002, došlo k porušeniu práv občanov zaručených Ústavou Slovenskej republiky“.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či sú splnené zákonom ustanovené podmienky na jeho prijatie na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu podania a najmä návrhu na rozhodnutie (petitu) vyplýva, že sťažovatelia namietajú porušenie svojich základných práv s poukázaním na čl. 20 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky v dôsledku nečinnosti príslušných orgánov Slovenskej republiky vo vzťahu k pôsobeniu nebankových subjektov v období rokov 1996 až 2002.

Ústavný súd preto skúmal, či v danom prípade orgány, ktoré sťažovatelia vo svojej sťažnosti uvádzajú ako porušiteľov ich základných práv, sa tohto porušenia mohli dopustiť, a zistil, že tomu tak nie je. Orgány, ktoré sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, nie sú spôsobilé porušiť za daných podmienok základné práva sťažovateľov, pretože absentuje príčinná súvislosť medzi porušením základných práv sťažovateľov (vlastníckeho práva upraveného v čl. 20 ods. 1 ústavy) a sťažovateľmi označenou nečinnosťou týchto orgánov. Táto skutočnosť zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2003

